

Pauza v hudbě

Pozdrav

Milí přátelé a hosté, vítám Vás na těchto bohoslužbách v Novém roce a to slovy:
"Připravujte Pánu cestu! Kéž vás v tom provází jeho pokoj a milost. Amen."

Introit (Žalm 103, 11-13)

14 On ví, že jsme jen stvoření, pamatuje, že jsme prach.
15 Člověk, jehož dny jsou jako tráva, rozkvétá jak polní kvítí;
16 sotva ho ovane vítr, už tu není, už se neobjeví na svém místě.
17 Avšak Hospodinovo milosrdenství je od věků na věky s těmi, kteří se ho bojí.

Píseň: EZ 612 - Kam v soudu den dáš, co dneska sháníš (kytara)

Modlitba

Pane náš, na prahu tohoto nového roku, prosíme za každého, kdo kráčí životem po našem boku: Neprosíme Tě, aby zůstal ušetřen utrpení, protože víme, že mu v tomto světě neunikne. Neprosíme, aby mu po tváři netekly slzy, neboť pláčem se srdci uleví. Nepřejeme si, aby nezakusil žádnou bolest, neboť ona tříbí ducha. Dej mu však poznat, že utrpení zušlechťuje, že slzy očišťují a že bolest může člověka i posílit. Daruj nám v tomto roce vděčnost za všechno, co přijde, i když se nám to třeba nebude líbit. Posiluj nás, abychom svůj kříž neodhazovali, ale mohli jej donést až na vrchol, i když se zdá nedosažitelný. Dej, ať dary, které v sobě máme, rostou po celý rok a pomáhají nám i ostatním. Kéž nikdy nevyměníme přítele, který je opravdový, a když udělá chybu, ať mu dokážeme odpustit, a ne ho opustit. Bože, dej, ať Tvé slovo v tomto roce rozbíjí přehradu předsudků mezi národy a vede Tvůj lid k jednotě. Bože trojjediný, Otče, Synu i Duchu svatý, Ty máš moc to učinit. Na Tebe spoléháme a v Tebe věříme. Připomínej nám, že každá růže má trny, ale přesto je v Tvých očích krásná. Amen.

I. Čtení (Lk 2, 21-35)

21 Když uplynulo osm dní a nastal čas k jeho obřízce, dali mu jméno Ježíš, které dostal od anděla dříve, než jej matka počala.
22 Když uplynuly dny jejich očišťování podle zákona Mojžíšova, přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby s ním předstoupili před Hospodina –
23 jak je psáno v zákoně Páně: „vše, co je mužského rodu a otvírá život matky, bude zasvěceno Hospodinu“ –
24 a aby podle ustanovení Zákona obětovali dvě hrdličky nebo dvě holoubata.
25 V Jeruzalémě žil muž jménem Simeon; byl to člověk spravedlivý a zbožný, očekával potěšení Izraele a Duch svatý byl s ním.
26 Jemu bylo Duchem svatým předpověděno, že neužrjí smrti, dokud nespatří Hospodinova Mesiáše.
27 A tehdy veden Duchem přišel do chrámu. Když pak rodiče přinášeli Ježíše, aby splnili, co o dítěti předpisoval Zákon,
28 vzal ho Simeon do náručí a takto chválil Boha:
29 „Nyní propouštíš v pokoji svého služebníka, Pane, podle svého slova,
30 neboť mé oči viděly tvé spasení,
31 které jsi připravil přede všemi národy –
32 světlo, jež bude zjevením pohanům, slávu pro tvůj lid Izrael.“
33 Ježíšův otec a matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli.
34 A Simeon jim požehnal a řekl jeho matce Marii: „Hle, on jest dán k pádu i k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se budou vzpírat
35 – i tvou vlastní duši pronikne meč – aby vyšlo najevo myšlení mnohých srdcí.“

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem (lekce 11 - Lazare, pojď ven!)

Zapalte svíčku jako znamení světla, chyťte se kolem dokola za ruce a opakujte či zpívejte refrén „Ty jsi hoden žehnání a chvály, tvoji moc a sílu slavíme. Před tebou se Pane Kriste, Králů králi, dobrovolně skláníme.“ (SV 215, EZ 632)

Pláčete někdy? A kdy jste naposledy plakali? Copak se vám přihodilo? Pláčou i dospělí? A myslíte, že někdy plakal také Ježíš? Plakal, když zemřel jeho kamarád Lazar. Ale u pláče to neskončilo...

Píseň: Moje male světélko

Píseň: EZ 619 - Rok za rokem, roky, léta jdou (kytara)

Kázání (Lk 2, 29-32)

29 „Nyní propouštíš v pokoji svého služebníka, Pane, podle svého slova,
30 neboť mé oči viděly tvé spasení,
31 které jsi připravil přede všemi národy –
32 světlo, jež bude zjevením pohanům, slávu pro tvůj lid Izrael.“

Milé sestry a bratři, přátelé a hosté,

stojíme na prahu nového roku. Každý začátek v sobě nese směs **naděje** i mírné **úzkosti** z toho, co přijde. Často hledáme slova, která by nám dodala jistotu, nebo si dáváme předsevzetí, která mají vnést řád do našich životů. Evangelium a texty, nad kterými dnes rozjímáme, nám však nabízejí něco mnohem hlubšího než jen plán pro nový rok. Nabízejí nám **Jméno**. Jméno, které je jako klíč k dialogu. Osmého dne po narození dostalo dítě jméno Ježíš. V biblickém smyslu jméno není jen nálepka nebo rozlišovací znak. Jméno vyjadřuje podstatu a povolání člověka. Hebrejské jméno Ješua (Ježíš) doslova znamená „*Hospodin zachraňuje*“.

Dát někomu jméno znamená uznat, že ten druhý existuje pro mě a já pro něj. Jaké je to ohromující tajemství! Bůh, který „*z nicoty stvořil všechny věci*“, se nám dává k dispozici pod lidským jménem. Do nového roku tedy nevstupujeme do prázdnoty k anonymnímu osudu. Vstupujeme do **dialogu**. Můžeme Boha oslovit. On už není „*hrozný Bůh*“, kterého se musíme bát, ale Spasitel, který s námi sdílí náš lidský úděl.

V postavě starého Simeona vidíme obraz nás všech, kteří na něco **čekáme**. Simeonova náruč, kterou bible popisuje jako „*vyschlé dvoutisícileté paže Izraele*“, konečně objímá „*květ života*“.

Možná i my se na začátku roku cítíme unavení nebo sevření strachem – strachem z nemoci, ze stárání, z nejistoty. Simeon nám však ukazuje cestu proměny. Když se setká s Ježíšem, jeho strach ze smrti se rozplývá „*jako mlha před sluncem*“. Proč? Protože uviděl **Spásu** v konkrétní tváři.

Novoroční výzva pro nás zní: Nehledejme jistotu v okolnostech, které nemůžeme ovlivnit, ale v setkání s Tím, který je **Světlem národů**. Když držíme v náručí (ve víře) Krista, můžeme „*odejít v pokoji*“ do každého nového dne, i kdyby byl náročný. Často vnímáme náboženství nebo i nový rok jako seznam povinností: „*Musím splnit to a ono, aby se mnou byl Bůh spokojen.*“ Ale text, který jsme četli, nám připomíná: Bůh není pramen, který pohlcuje vodu. On je **dárce**.

Když Maria a Josef přinášejí dítě do chrámu, nepřicházejí zaplatit dluh za hříchy. Přicházejí uznat, že život je dar. Bůh nechce naše oběti, aby si usmířil svůj majestát – to je lež, které věří „*převrácená náboženství*“. Bůh přichází v slabosti děťátka, aby se nám daroval. Naším úkolem pro tento rok je učit se tento dar přijímat a bohatě z něj čerpat.

Nesmíme však být naivní. Simeon prorokuje, že toto dítě bude „*znaméním odporu*“. Ježíš rozděljuje srdce. Nutí nás vybrat si: Budeme žít ze svých jistot, nebo se spolehne na Něho? Pro někoho bude Ježíš „*pádem*“ – pád pýchy a falešných představ vlastní spravedlnosti. Pro jiné bude „*pvstáním*“ – nadějí pro ty, kdo se cítí ztraceni, jako ti „*malomocní, slepci a lotři*“.

B+S. Simeon čeká celý život na **slib**, který mu dal Bůh: že nezemře, dokud neuvidí Zachránce (Mesiáše). Představte si, co všechno musel zažít. Viděl okupaci, politické krize a kruté vládcy, kteří se starali jen o sebe. Jak si asi představoval Božího posla? Možná jako akčního hrdinu, který udělá s nespravedlností krátký proces. Nebo jako mocného vůdce, který vrátí národu hrdost. A pak mu Bůh řekne: „*Běž do chrámu, teď se to děje.*“ Simeon tam jde a nevidí žádného generála ani celebrity s miliony sledujících. Vidí jen dva chudé mladé lidi, jak nesou miminko k běžnému obřadu.

Dnešní skeptik by si možná řekl: „*To je ono? Než z tohoto kluka něco bude, budu dávno po smrti.*“ Ale Simeon takový není. Vzal dítě do náruče a chválil Boha. Děkoval, i když musel čekat desítky let. Děkoval, i když viděl jen „*začátek*“ příběhu a nedožil se Ježíšových zázraků ani vzkříšení.

Jednou z největších našich nemocí je extrémní **netrpělivost**. Máme superrychlé sítě, umělou inteligenci, všechno chceme na jeden klik. Máme pocit, že pokud se něco nestane hned teď, nemá to cenu. Odhazujeme věci i vztahy, které nepřinášejí okamžitý výsledek. Děsíme se ticha. Jakmile máme volnou

chvíli, hned si dáváme sluchátka nebo scrollujeme na mobilu. Zapomněli jsme, že v hudbě je také **pauza** stejně důležitá jako **nota**. Tuhle netrpělivost přenášíme i do víry. Chceme okamžitá uzdravení, plné kostely lidí a „kurzy osvícení za tři dny“. Simeon by se v našem zrychleném světě cítil ztracený. On věděl, že na Boha se vyplatí si počkat.

Pro Simeona není důležitá minulost ani vzdálená budoucnost. Pro něj je klíčové **teď**. Ten moment setkání s malým človíčkem, který je poslem naděje. Bůh své sliby plní, i když často úplně jinak a jindy, než jsme si naplánovali. Boží láska přichází do světa, ale my máme svobodu ji přijmout, nebo odmítnout. Jak Simeon říká Marii: „*Tenhle kluk bude pro mnohé světlem, ale pro jiné kamenem úrazu.*“

Simeon a Anna. Pro dnešní dravou společnost jsou to možná „nepoužitelní důchodci“. Bůh nám ale skrze ně ukazuje, že i život bez velkých kariérních plánů může mít obrovský smysl. I v pokročilém věku můžeme být těmi, kdo druhým ukazují cestu k naději.

Bratři a sestry, co tedy znamená Simeonovo proroctví pro nás, lidi roku 2026?

Žijeme ve světě, který je přесvícen modrým světlem obrazovek, ale přesto se v něm mnohdy cítíme ztraceni v temnotě smyslu. Simeon mluví o Ježíši jako o „*Světle k osvícení národů*“. Toto světlo neoslňuje, ale ozařuje cestu.

Pokud jste se v předvánočním shonu nestihli zastavit, zkuste to teď. Vypněte na chvíli notifikace, vydržte chvíli ticha a poslouchajte. Možná k vám promluví tichý hlas, který vás pozve k setkání s Bohem. Možná – i když se to zdá k nevíře – ty největší věci v našem životě teprve přijdou.

Přeji vám, abyste v tomto roce nehledali jen jistotu v okolnostech, které nemůžete ovlivnit (ekonomika, politika), ale v setkání s Tím, který nás zná jménem. A i když nevíme, co nás čeká, víme, kdo nás čeká.

Modlitba

Píseň: sbor

Ohlášky

Přímluvná modlitba

Pane Bože, vládce všech věku, který znáš veškerý čas a také jej obsahuješ. Ty, který znáš čas každého z nás. Ty, který dáváš veškerému času smysl. Dnes stojíme před Tebou jako maličký a prosíme, nauč nás počítat naše dny. Dávej nám poznat pravý smysl po životě. Nauč nás vidět také dny nenaplněné. Děkujeme za celý minulý rok, za všechny krásné okamžiky v něm. Děkujeme za všechno, co se povedlo, co posloužilo tobě ke cti a slávě. Do Tvých rukou vkládáme naše bolesti i starosti. Nesplněné úkoly i naše chyby. Chceme také prosit za lidi trpící, aby se jejich situace zlepšila.

Za každého člověka bloudícího a hledajícího, aby našli odpovědi na své otázky.

Za lidi bojujících pro pravdu, aby nespravedlnost byla poražena.

Za rozpadající se rodiny, aby si uvědomovali podstatu vztahu a lásky.

Za sbory a jejich službu světu, aby nepodlehli světským věcem.

Prosíme Tě buď nám přítomen svým Duchem, který otevírá mysl a srdce, pro přijetí Tvého slova.

Vyslyš naše tiché i hlasité prosby, do Tvých rukou svěřujeme naše životy.

Vyslyš nás, prosíme, skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu.

Otče náš, který jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Píseň: sbor

Posláni (2 Tim 2, 19)

19 Ovšem pevný Boží základ trvá a nese nápis ‚Pán zná ty, kdo jsou jeho‘ a ‚ať se odvrátí od nespravedlnosti každý, kdo vyznává jméno Páně‘.

Požehnání (Žalm 121,5-8)

5 Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici.

6 Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc.

7 Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život.

8 Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení nyní i navěky.

Píseň: EZ 732 - Do tvých starostí, smutků, úzkostí přišel (kytara)